No. 1380 Zaterdag 11 Juni 1910 27ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

Es Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,- pa tres luna pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire. Aruba, St. Martin (P. H.), St. Eustatius i Saba fl. 10.— pa anja
Un nnmero soi fl. 0.15.
Anuncio di 1 te 7 regel f 0.50 cada regel mas 7½ cts.

Curaçao, 10 Juni.

De Eilanden.

Herhaaldelijk werd, als de behandeling der Koloniale Begrooting door den Kolonialen Raad was afgeloopen, een klacht vernomen van de *Eilanden* over te weinig belangstelling bij Bestuur en Raad ten hunnen opzichte. Ook door de Staten-Generaal van Nederland is meerdere malen, als de Begrooting van Curaçao in de Kamers behandeld werd, grooter aandacht voor de *Eilanden* gevraagd.

Oogenschijnlijk hebben deze klagers gelijk.

Ook nu wederom werd tijdens de behandeling der Koloniale Begrooting voor 't dienstjaar 1911 al heel weinig gesproken bij de afzonderlijke begrootingen van Aruba, Bonaire, St. Martin, St. Eustatius en Saba, terwijl de Raad uren lang besteedde aan het hoofdeiland Curaçao.

Maar, al aanstonds meenen wij hier te mogen opmerken, dat slechts een klein onderdeel van het lange debat meer speciaal betrekking had op de bizondere belangen van het hoofdeiland Curaçao; verreweg het grootste gedeelte gold de Kolonie in het algemeen en betrof dus ook de overige eilanden.

Men herinnere zich slechts, wat er gesproken is in het algemeen over bezuiniging, de nieuwe belastingen, het Departement van Openbare Werken, de Landbouwproeven en die, welke verbetering der Visscherij beoogen.

De verbetering der Sint Annabaai en der straten in het stadsdistrict is het eenige wat enkel en alleen het hoofdeiland Curaçao betreft.

En ook dit is nog slechts ten deele waar. Immers, door middel van de haven van Curaçao hebben ook de overige eilanden verling met het Buitenland. Een levendiger verkeer in de Curaçaosche haven zal ook, minstens indirect, de overige eilanden ten goede komen.

Die indirecte voordeelen, welke de eilanden door middel van het hoofdeiland genieten, worden wel eens wat te veel over het hoofd gezien.

Curaçao, als hoofdzetel van het Koloniaal Bestuur, heeft ook de hoofdleiding over het bestuur der eilanden.

Alleen hierdoor wordt het mogelijk op de overige eilanden, ook op het kleinste, een goed stel ambtenaren aan te stellen, waardoor de bestuurszaken een ordelijk en geregeld verloop hebben. Die ambtenaren ontvingen hun opleiding op het hoofdeiland, en blijven ook nu nog voortdurend hun ambt uitoefenen onder leiding en toezicht van de hoofden der verschillende takken van dienst. Hoe zou het op de eilanden met de Justitie, Onderwijs en Posterijen, bijvoorbeeld, gesteld zijn, als ieder eiland afzonderlijk voor zichzelf had te zorgen en niet aangesloten was bij het hoofdeiland?

Dat aan Curaçao, als hoofdzetel van het Bestuur, meer aandacht gegeven moet worden dan aan de overige eilanden, is derhalve geheel natuurlijk, maar is ook in het belang der onderhoorige eilanden.

Daarbij komt nog, dat de hoogere traktementen der hoofd-ambtenaren ten laste komen alleen van het hoofdeiland, terwijl het toezicht over en de hoofdleiding van de verschillende takken van dienst zich toch ook tot de andere eilanden uitstrekken. Waar Curaçao dus het meeste bijdraagt voor de huishouding der Kolonie, heeft dat eiland ook het meeste recht van meespreken bij de opmaking der begrooting.

Ten slotte is het hoofdeiland ook het meest bevolkt. Een en dertig duizend, drie vijfde van de bevolking der geheele Kolonie, wonen op het hoofdeiland, de overige twintig duizend zijn over de andere vijf eilanden verspreid.

Geheel natuurlijk, dat de beste krachten besteed worden aan Curaçao, het voornaamste en meest bevolkte eiland der Kolonie.

Moeten de overige eilanden dus maar verwaarloosd worden!

Wij gelooven niet, dat er, vooral thans niet, ook maar de geringste aanleiding bestaat om van verwaarloozing der eilanden te mogen spreken.

Terwijl voor Curaçao met zijn 31,406 bewoners een uitgave werd geraamd van f 543,797, of ± f 17,60 per hoofd, werd voor St. Eustatius, met slechts 1312 zielen, f 30,875 aangevraagd, of ruim f 23,50 per hoofd, voor St. Martin, met 3670 inwoners, f 47,820, of ± f 13 per hoofd en voor Saba, met een bevolking van 2332 zielen, f 25,710, of ± f 11 per hoofd.

Alleen voor Aruba en Bonaire zijn de respectievelijke begrootingen, hoofdsgewijze verdeeld veel minder dan die voor Curaçao. Voor Aruba wordt per hoofd nog geen f 5 berekend, voor Bonaire iets meer dan f 7.

Voor Curaçao overtreffen de uitgaven de inkomsten met f 61,147, voor de overige eilanden wordt f 88,561 meer uitgegeven dan ontvangen.

Alleen Aruba ontvangt f 34,488 meer dan er voor wordt uitgegeven.

De Bovenwindsche eilanden kunnen dus zeker niet klagen, dat er te weinig geld aan hun ten koste wordt gelegd.

Integendeel, vereenvoudiging van de bestaande kostbare bestuursinrichting is daar ten zeerste gewenscht.

Raad en Bestuur zijn het op dit punt volkomen eens, zoodat het algemeen streven van het tegenwoordig Bestuur wel wezen zal de gewone bestuursuitgaven der Bovenwindsche eilanden wat in te krimpen, voor zoover nuttig en mogelijk.

Reeds is de Gouverneur begonnen den Gezaghebber van Saba ook het Ontvangerschap op te dragen.

Dit is een eerste stap in de goede richting.

Men zij niet karig met het toestaan van buitengewone credieten, die dienen moeten om te beproeven de eilanden er boven op te helpen, zooals het krediet voor de katoencultuur op St. Eustatius, maar de gewone uitgaven dienen zooveel mogelijk verminderd.

De eenige vraag, welk wij toch nog verwachten, is, of er dan voor Aruba niet wat meer gedaan kan worden?

Op het oogenblik is echter het Bestuur bezig aldaar den steiger te verbreeden en te verlengen, iets wat herhaaldelijk was gevraagd, evenals de uitdieping der Paardenbaai, waarmede nog een begin moet gemaakt worden, als het ten minste mocht blijken, dat de verlenging van den steiger nog geen afdoende verbetering bracht. Een paar maanden geleden werden verschillende boeien in de haven van Aruba gelegd om de vaargeul duidelijker aan te geven. Voor de wegen aldaar werd voor het volgend jaar ook meer geld aangevraagd dan vroeger.

De Heer B. E. v. D. VEEN ZEPPENFELDT heeft zeer goed gedaan de aandacht van het Bestuur te vestigen op het hoog, nut van nog een tweeden geneesheer voor Aruba aan te stellen en tot oprichting van een hospitaal over te gaan.

Wanneer de wenschen der eilanden aldus in concreten vorm het Bestuur worden voor gelegd, kan er ook rekening mede gehouden worden.

Op de eerste plaats dienen de eilandbewoners zelf voor hun belangen op te komen. Zij moeten meer voeling houden met den Raad van Politie, en de Pers op Curaçao en de Leden van den Kolonialen Raad beter op de hoogte houden van hunne wenschen en verlangens.

Slechts met de grootste moeite kan men betrouwbare inlichtingen over den toestand op de eilanden machtig worden.

Willen de eilandbewoners, dat men van Curaçao uit meer aandacht aan hen schenke, dat zij dan zorgen hunne nooden en verlangens hier beter bekend te maken, iets wat zij nog veel te weinig deden tot dusverre.

Maar, wie weet, als binnenkort het stoombootje de eilanden geregelder en meer gemakkelijk in verbinding brengt met het hoofdeiland, zal het onderling verkeer tusschen de eilanden ook wel toenemen en zullen wij hier de Bovenwindschen beter leeren kennen, en juister kunnen beoordeelen.

De nieuwe Minister van Justitie.

Bij Kon. besluit van 14 dezer is, met ingang van 7 Juni:

1. de Minister van Binnenlandsche Zaken, mr. Th. Heemskerk, eervol ontheven van het beheer, ad interim, van het Departement van Justitie, met dankbetuiging voor de door hem in deze aan den lande bewezen diensten;

2. benoemd tot Minister van Justitie, mr. E. R. H. Regout, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Omtrent de loopbaan van den nieuwen Minister van Justitie ontleenen wij het navolgende aan de bekende bron:

„Mr. Emond Robert Hubert Regout werd geboren te Maastricht den 4en Juni 1863 en is een broeder van den Minister van Waterstaat. Den 31en Mei 1886 promoveerde hij tot doctor in de rechtswetenschap op een dissertatie over het faillissement en werd in Juni 1888 benoemd tot ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij de Kantongerechten te Roermond. In November 1893 werd hij substituut-officier van justitie bij de rechbank te Amsterdam, welke betrekking hij vervulde tot December 1903, toen hij benoemd werd tot officier van justitie te Roermond.

Om zich geheel aan het Kamerlidschap te kunnen wijden, vroeg en kreeg hij in 1905 eervol ontslag uit zijn betrekking en vestigde hij zich metterwoon te 's-Gravenhage.

Mr. Regout is voorzitter van het Rijkswoningcollege van art. 35 der Woningwet; lid van het algemeen college van toezicht, bijstand en advies voor 's Rijks tucht- en opvoedingswezen. Ook was hij lid van de staatscommissie voor bedelarij en landlooperij. Hij is commissaris-generaal voor de Nederlandsche afdeeling op de Brusselsche tentoonstelling in 1910, lid der onlangs ingestelde Staatcommissie voor de herziening der strafverordening en heeft voorts zitting in het bestuur van tal van vereenigingen en maatschappijen."

Dat deze benoeming niet alleen onze volle sympathie heeft, zegt *De Residentiebode*, maar die van geheel Katholiek 's-Gravenhage en van zeer velen daarbuiten, behoeft wel geen betoog. Tal van corporaties in deze stad, in dit gewest en elders hebben zijn steun mogen ondervinden en de vruchten van zijn doortastend beleid kunnen plukken. Wat hij geweest is in het openbaar vereenigingsleven, zal hij zonder twijfel ook zijn als minister.

Dit te meer, waar wij gelooven, dat hij het ministerschap gaarne aanvaardt, en zich met volle borst zal toeleggen op de zware taak, die hem wacht. Zijn groote kunde, zijn vlugheid van opvatting, zijn talent als beschaafd spreker, de rijke ervaring, in verschillende ambten opgedaan en zijn vriendelijk karakter, dat hem stemt tot toegeven, waar zulks nogelijk is, dit alles maakt, dat mr. Robert Regout de rechte man op de rechte plaats wezen zal. Een waardig tegenhanger van zijn broeder, den Minister van Waterstaat, mr. Louis Regout.

Gelukkig noemen wij het, dat onze tijd ontwassen schijnt aan de vrees, twee broeders in hoog ambt te zien. Even verderfelijk als de oude gewoonte was, iemand aan te wijzen *wegens* familierelatie, even verkeerd durven wij een streven noemen, wat daarna gekomen is: iemand uit te sluiten, die geschikt is, *omdat* een bloedverwant, die hem van zeer nabij bestaat, in gelijk ambt verheven is."

„Het pleit wel voor de familie" zegt *De Telegraaf*, bij het vermelden van het unieke geval, dat er twee broeders in één Kabinet zitten. „Het pleit vooral voor den nieuwen dignitaris", zou *De Tijd* er willen bijvoegen, dat hij zóó-zeer de geschikte man bevonden werd, om Minister Nelissen op te volgen, dat men over dit bezwaar is heengestapt." *Het Centrum schrijft*:

Het zal niet dikwijls zijn voorgekomen, dat twee broeders naast elkander zitting namen in een en hetzelfde Kabinet, en ook in de toekomst zal zulk een geval wel tot de *uitzonderingen* blijven behooren.

De aanstaande Minister van Justitie behoort, evenals zijn broeder, de minister van Waterstaat, tot de „hervorragende" mannen in onse partij.

Hij heeft een eervolle loopbaan bij de rechterlijke mácht achter den rug en trad in de Kamer spoedig op den voorgrond.

In 't bizonder deed mr. Regout zich daarbij kennen als een weluitgerust kampioen in den strijd tegen de onzedelijkheid, en de kennis en ijver, welke hij op dit gebied aan den dag legde, zullen er vermoedelijk toe hebben bijgedragen, dat hij als opvolger van mr. Nelissen werd aangezocht.

De strijd, door den afgetreden minister begonnen, zal ongetwijfeld krachtig door hem worden voortgezet, terwijl ook in ander opzicht zijn werkzaamheid veronderstelt mag worden, zich te zullen bewegen in de lijn door zijn voorganger getrokken.

Wat de heer Regout op den eminenten jurist, dien hij aan 't hoofd van een zoo belangrijk departement als dat van Justitie gaat vervangen, voorheeft, is zijn jeugdiger leeftijd.

Aan een minister worden — vooral in onzen tijd — niet slechts groote eischen gesteld in het geestelijke, maar ook in 't physieke, en mr. E. Regout mag nog in zekeren zin tot de „jongeren" worden gerekend.

Feuilleton.

Een gezelschapsreis per komeet van Halley.

door MARK TWAIN.

Ik breng hiermee ter kennis van het geëerde publiek dat ik, in vereeniging met den heer Cook, voor de eerstvolgende drie eeuwen de komeet van Halley heb afgehuurd. Wij wenschen daarmee een groote reis door het heelal te ondernemen en verzoeken het publiek beleefd, ons plan moreel en financieel te steunen. Van onzen kant zal niets verzuimd worden, om het den reizigers zoo aangenaam en gemakkelijk mogelijk te maken.

Ons voornemen is in de komeet zooveel geriefelijke en zelfs weelderige woningen in te richten als er personen en gezinnen zijn, die ons willen vergezellen! Juist met het oog op den eenigszins langen duur van de reis is het van 't grootste belang, dat er aan de inrichting niets ontbreekt. In den staart der komeet zijn 1,000,000 prachtig gemeubileerde kamers betimmerd, ieder met heet- en koudwatergeleiding, electrisch licht, spiegels, valscherm, paraplu, enz. De stookplaats voor de centrale verwarming bevindt zich in de kern. Als wij door 't publiek voldoende gesteund worden, kunnen nog meer vertrekken worden gereed gemaakt en zullen wij nog meer gemakken aanbrengen. Biljart- en speelzalen, concertgebouwen, kegelbanen, ruime schouwburgen, openbare leeszalen en bibliotheken, sportterreinen voor voetbal enz. zullen dan ook niet ontbreken. Op het dek zal over een lengte van 100.000 K.M. een baan voor automobielen worden gelegd, stofvrij en volgens de nieuwste constructie. Een komeetcourant met morgen- en avondbladen zal dagelijks verschijnen, behalve op Zon- en feestdagen.

Vertrek van de komeet.

De komeet zal den 18en Mei, 's avonds tien uur van de aarde vertrekken. Ofschoon er ruimte in overvloed is en een talrijk personeel aanwezig zal zijn, moet men zich bij het instappen zooveel mogelijk haasten. Gedrang en verwarring moeten evenwel voorkomen worden, daar dit de noodlottigste gevolgen zou kunnen hebben, en wij ons alleen voor de goederen en het leven der passagiers aansprakelijk kunnen stellen, wanneer allen behoorlijk zijn ingescheept. Wenschelijk zou het zijn, als de reizigers zich reeds om acht uur gereed hielden. Of er passen noodig zijn, is ons niet bekend, maar voor alle zekerheid raden wij heeren passagiers aan, zich van officieele papieren te voorzien. Het is niet geoorloofd honden en katten mee aan boord te nemen in verband met de plechtigheid der nachtelijke stilte. Kanarievogels zullen worden toegelaten.

Voor de veiligheid der reizigers wordt voldoende gezorgd. Om de geheele komeet is een zwaar ijzeren hek aangebracht. Het is ten strengste verboden daar gedurende de vaart op te gaan zitten.

De posterijen

zullen volledig worden ingericht. Natuurlijk zal men alleen kunnen gebruik maken van draadlooze telegraphie en telefonie. Reizigers, die 20,000,000 of zelfs 30,000,000 K.M. van elkander verwijderd wonen, zullen alzoo in een dag of elf elkander berichten kunnen doen toekomen. Nachtelijke berichten kosten slechts de helft van den gewonen prijs. Er worden nog sollicitanten opgeroepen om aan 't hoofd te staan van dezen reusachtigen postdienst.

Behoorlijke maaltijden zijn op ieder uur van den nacht of den dag te bestellen.

Vijandelijkheden van den kant der groote planeten worden niet gevreesd. Voor 't geval, dat we onvriendelijk zouden worden ontvangen, hebben we ons echter voorzien van 't nieuwste snelgeschut, luchttorpedo's en enterhaken.

De geschiedenis leert, dat de bewoners van afgelegen landen en kleine eilanden meestal de vreemdelingen die hen komen bezoeken, niet zeer genegen zijn. Dit is dus ook te vreezen van de bewoners der sterren van de tiende of twintigste grootte. Wij zullen echter de bevolking van die kleine werelden nooit moedwillig beleedigen, en nimmer tegen een asteroïde een houding aannemen, waarvoor we ons tegenover Jupiter of Saturnus wel zouden wachten. Ik herhaal, dat we niemand zullen aanvallen, maar wij zullen ons ook door geen enkel persoon en geen enkele regeering op

Hij staat in de volle kracht des levens.

Bovendien ontbrak het hem niet aan parlementaire ervaring, wat eveneens een zaak van belang is voor een raadsman der Kroon,— vooral bij een zóó zware taak, als den komenden minister wacht.

Zaak van Heeckeren van Kell.

De *N. Rott. Ct.* bevat een nieuwe nota, welke Dh. van Heeckeren to zijner rechtvaardiging en ter beantwoording van den Minister van Buitenlandsche Zaken bij de Eerste Kamer heeft ingediend.

Dh. van Heeckeren schrijft, dat hij genoodzaakt is op de bekende zaak terug te komen, nu de Minister van Buitenlandsche Zaken bij de wederbijeenkomst der Eerste Kamer op 4 April j.l, zijn verontschuldiging niet heeft gemaakt over de wijze, waarop hij bij de behandeling dezer zaak tegen hem is opgetreden.

Na herinnerd te hebben, dat hij in zijn nota over de Noordzee-entente en ter rechtvaardiging zijner meening, dat daarbij door het Departement van Buitenlandsche Zaken niet was opgetreden, zooals z. i. het landsbelang vorderde, zich beroepen had op een feit, zegt Dh. van Heeckeren, dat de Minister, de juistheid van zijn betoog niet erkennende, gemeend heeft dit op de meest afdoende wijze te kunnen weerleggen door ook het feit, waarop hij doelde, met nadruk tegen te spreken.

Dh. van Heeckeren schrijft in antwoord op de tegenspraak van den minister in de vergadering der Kamer van 10 Februari, dat hij de juistheid van het dienaangaande door hem beweerde blijft volhouden.

„Wellicht heeft het den Minister aan tijd ontbroken om de geheele geschiedenis in de akten van zijn eigen Departement na te gaan. In een Nederlandsch dagblad, dat in deze zaak begonnen is niet zonder groote hartstochtelijkheid de partij te kiezen van den Minister en waarin wel eens artikelen voorkwamen, waarvan gezegd werd, dat zij waren afkomstig van of althans geïnspireerd door ons departement van Buitenlandsche Zaken, is te verstaan gegeven, dat de Minister, over deze zaak in de Eerste Kamer het woord voerende, vooraf zich zal hebben op de hoogte gesteld of althans omtrent sommige bijzonderheden laten inlichten door den persoon, dien ik, daartoe geprest, in mijn schrijven van 15 Febr. j l. heb genoemd, als de bron, waaruit ik ook mijn wetenschap putte.

De Minister zou dus op het oogenblik, dat hij in de Kamer het woord voerde, geweten hebben, dat de juistheid van het door mij beweerde werd gewraakt door hem, dien ik later als mijn zegsman noemde. Dat blad geeft thans evenwel toe, dat het zich te vroeg heeft verblijd, want in datzelfde blad, dat eerst den ondergeteekende meende te mogen beschuldigen, het met de waarheid niet zoo nauw te nemen, wordt in een later artikel betoogd, dat het blad zich mogelijkerwijze in zijn eerste oordeel heeft vergist en de fout misschien zal te zoeken zijn niet bij mij, doch bij den door mij aangehaalden zegsman.

Jammer dat het blad nog niet een stap verder is gegaan. Bij de gemakkelijkheid, waarmede dit orgaan, dat zich nog wel zoo gaarne den schijn geeft van altijd bezield te zijn met den hoogsten ernst en alleen te worden gedreven door zucht naar waarheid en objectiviteit, ook in deze gewichtige kwestie van meening schijnt te kunnen veranderen, ernstige beschuldigingen tegen personen durft uiten, die het een volgend maal zelf moet komen verklaren ongefundeerd te zijn, valt het alleen te betreuren, dat het niet terstond een derde mogelijkheid heeft ondersteld, althans opengelaten, deze n. l., dat niet bij een der beide door dat blad genoemde personen, doch bij den minister van Buitenlandsche Zaken zelf, de geïncrimineerde „vergissing" zal te zoeken zijn.

Jammer, omdat het daartoe ten slotte toch zal moeten komen. Zooals wordt aangenomen in het stuk van den oud-Minister en oud-Kamerlid in „De Telegraaf" van 15 Maart jl., die opmerkt, dat de minister van Buitenlandsche Zaken, sprekende en schrijvende als hij in de Eerste Kamer deed, wist dat hij daarmede in lijnrechten strijd was met hetgeen de verantwoordelijke Minister van 1904 hem, Minister, had verklaard.

De Minister moge ontkennen op zijn meest ernstige wijze, dat er van in vollen vredestijd ter sprake gebrachte voor Nederland bedenkelijke maatregelen nooit schijn of schaduw is geweest, toch houd ik vol al mijn in deze gedane mededeelingen en ook dat wij toen zeer ernstige tijden hebben doorleefd en er reden is geweest, trouwens toen niet de eenige maal, voor vrees van buitenlandsche inmenging in onze zaken.

In aansluiting aan hetgeen een oud-Minister-oud-Kamerlid in het bovenaangehaalde stuk schreef, mag ik dan ook als feit stellen, dat de „verantwoordelijke Minister" van 1904, de man, die uit persoonlijke wetenschap op de hoogte kan zijn van hetgeen zich destijds heeft afgespeeld, wat de tegenwoordige minister van Buitenlandsche Zaken, zooals hiervoor reeds werd opgemerkt, niet kan zijn,— een gemis, dat ook niet door de grootste vrijmoedigheid, verbeeldingskracht en dramatisch talent kan worden vergoed, — nooit of nimmer de juistheid der door den minister van Buitenlandsche Zaken gedane verklaring en ontkenning voor zijn rekening heeft genomen of zal nemen.

Had de Kamer kunnen besluiten over te gaan in comité generaal, ik zou niet noodig gehad hebben deze nadere nota te schrijven. Desgevorderd had ik mijn geheele op deze zaak betrekking hebbend dossier, voor zoo ver de stukken niet geheim moesten blijven, ter beschikking der Kamer kunnen stellen, iets waartoe ik uiteraard, wanneer de Kamer dit alsnog mocht wenschen, gaarne bereid blijf

De minister wist daarom zeer goed, wat hij deed, toen hij ten krachtigste tegen dat comité generaal zich verzette. Hij hoopte mij daarmede mijn krachtigste middelen van tegenweer tegen den persoonlijk op mij gerichten aanval te ontnemen. Maar de Minister had mogen bedenken, dat ook zonder dit comité generaal de waarheid in deze op den duur niet geheel verborgen kon blijven, gelijk zij dit ook niet mag."

Na het optreden van den Minister nader te hebben veroordeeld, houdt Dh. van Heeckeren vol, dat zijn zegsman nooit of te nimmer de juistheid zal kunnen noch willen ontkennen van hetgeen door hem in substantie is beweerd en ontkent hij tot dusver eenige uitlating te hebben gedaan aangaande zaken, waaromtrent hij tot geheimhouding zou verplicht zijn geweest, wat hij zoo noodig uit zijn met de toenmalige Regeering gevoerde persoonlijke briefwisseling wil aantoonen.

Ten slotte spreekt Dh. van Heeckeren er zijn verwondering over uit, dat de Minister van Buitenlandsche Zaken zich in de vergadering van 10 Februari jl. veroorloofd heeft te zinspelen op een Hooge machtiging ter weerlegging eener bewering, die niemand geuit had en die hij tevergeefs getracht heeft van hem uit te lokken: Dh. van Heeckeren zegt zich altoos verbeeld te hebben, dat dergelijke toespelingen in een parlementair debat niet thuis hoorden en mitsdien ook niet toegelaten werden.

De nota-Van Heeckeren.

Het *Hbl.* meent, dat enkele woorden van de nota van Heeckeren den indruk wekken, dat Dh. van Heeckeren onafhankelijk van dr. Kuyper gegevens heeft om de juistheid van zijn beweringen te bewijzen; maar het blad meent tevens uit het vervolg van de nota te mogen afleiden, dat dit niet het geval is. Toch— zegt het *Hbl.* — meent Dh. van Heeckeren genoeg bewijzen te hebben, om den Minister van Buitenlandsche Zaken te beschuldigen van onwaarheid gesproken te hebben.

„Wij willen niet beweren dat in dezen strijd tusschen een oud-gezant, lid van de Eerste Kamer onzer Volksvertegenwoordiging, een minister der Kroon en een oud-minister der Kroon geen volksbelang betrokken is. Het feit, dat een strijd op een dergelijke wijze gevoerd mogelijk is, achten wij zeer bedenkelijk, bedenkelijk om de aanwijzingen die hij levert voor de eischen die, behalve aristocratische afkomst, aan onze diplomatieke vertegenwoordigers in sommige gevallen gesteld worden, bedenkelijk ook om de vermoedens die hij wekt van onderhandsch geknoei en geïntrigeer tusschen personen, die, dezelfde belangen uitsluitend voor oogen hebbende, eerlijk en krachtig samen moesten werken."

„Geeft hij niet meer, dan kunnen wij zijn beschuldigingen niet als ernstig opnemen. Een beschuldiging b.v. als dat de minister „sprekende en schrijvende als hij in de Eerste Kamer deed, wist dat hij daarmede in lijnrechten strijd was met hetgeen de verantwoordelijke minister van 1904, hem, minister, had verklaard" mag geen oud-gezant, mag niemand uiten, zonder de verzekering er bij te geven, dat bewezen zal worden wat die oud-minister aan den minister verklaard heeft. Die verzekering geeft de heer Van Heeckeren niet en wij betwijfelen of de heer Van Heeckeren ze geven kan........"

Het *Hbld.* is van oordeel dat de heer v. Heeckeren met andere bewijzen moet voor den dag komen.

„Indien de heer Van Heeckeren slechts bewijzen heeft die hij niet in het openbaar wil behandelen, heeft hij een zeer groote font gemaakt met een openbare beschuldiging te uiten. Kunnen slechts in comité-generaal de bewijzen geleverd worden, dan had ook de „onthulling" slechts in comité-generaal mogen geschieden. De bewering, neen de beschuldiging, omtrent den geheimen dreigbrief was geschied in het openbaar. Toen mocht en kon de Eerste Kamer en ook de Minister niet anders doen dan in het openbaar de zaak behandelen en tegenspreken."

De *Nieuwe Crt.* zegt van de nota:

„De nota van Heeckeren geeft ons geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen. Zij bestaat in een krasse polemiek tegen minister Van Swinderen en een volstrekte handhaving van de beweringen omtrent zekere gebeurtenissen in 1904, die (voorzoover wij kunnen zien) door den Minister in de bekende Eerste-Kamer-vergadering zoo stellig mogelijk zijn weersproken. In speculatieve beschouwingen omtrent al hetgeen tusschen regels door gelezen en tusschen woorden door gehoord kan worden, begeven wij ons niet. Zelfs betwijfelen wij of 't tot iets nut zou kunnen zijn, deze zaak in het parlement weder op te rakelen enkel omdat het den heer Van Heeckeren behaagt tegen het tijdstip dat over zijne herkiezing als Eerste-Kamerlid moet worden beslist, nieuwe zelfsverdedigende en andere aanvallen de nota's in het licht te zenden.

Meenen de Staten-Generaal evenwel verdere aandacht aan dit onderwerp te moeten wijden, dan zijn wij het eens met de opmerking waarmee de „N. R. Ct." haar artikel van gisterenavond besluit".

De *N. R. Ct.* besluit als volgt:

„Zoo is dus, na de nieuwe nota van den heer Van Heeckeren, de zaak Kuyper–Van Heeckeren beëindigd, en in een zaak Van Swinderen-Van Heeckeren veranderd, een zaak, die meer binnen de competentie van de Eerste Kamer ligt, dan van de zaak, toen zij nog Kuyper-Van Heeckeren heette, kon worden gezegd. De beschuldiging, door den heer Van Heeckeren jegens den minister geuit, van óf zonder kennis van zaken, óf tegen beter weten in, verklaringen aan de volksvertegenwoordiging te hebben afgelegd, die óf onjuist zijn, óf in de kern van de zaak geen tegenspraak op de verwijten van den heer Van Heeckeren bevatten, is er inderdaad eene, die de kamer zich kan aantrekken"

———(o)———

Uit de Republieken.

Peru–Ecuador. Volgens de officieele berichten zoowel uit Lima als Quito op het Departement van Staat te Washington ontvangen, werden de toebereidselen voor den oorlog met kracht voortgezet, en was een conflict overmijdelijk. Op verlangen der bemiddelende mogendheden en in afwachting van de uitspraak van het scheidsgerecht hebben beide landen 4 Juni hunne troepen van de grenzen teruggetrokken.

Aan een interview van een redacteur van „El Tiempo" met den buitengewonen gezant en gevolmachtigden minister van Peru Mr. Victor M. Maurtua ontleenen wij het volgende omtrent de Antecedenten van het conflict:

Het conflict liep over een der departementen van Peru, na de onafhankelijkheid Loreto genaamd. Het heeft een bevolking van niet minder dan 100,000 inwoners en een uitgestrektheid bijna aan de rest van Peru gelijk. Van daar dat het conflict met Ecuador daarover voor Peru een probleem van de grootst mogelijk juridische, politieke en economische gevolgen is. De hoofdstad is Iquitos, een stad van 15.000 inwoners, op den noordelijken oever der Amazone.

Iquitos is het centrum der landbouw – en mijn-exploitaties in de verschillende provinciën van Loreto. Er heerscht een groote bedrijvigheid op 't gebied van handel en industrie, en na Callao levert de douane van Iquitos de grootste rente op. Nu beweert Ecuador maar heel eenvoudig dat geheel Loreto tot aan de rivieren Marañon en Amazone – 'n 600,000 vierkante K.M. met Peruaansche steden bezaaid, - het toebehoort. Peru zou daardoor beperkt worden tot de smalle, dorre strook tusschen den stillen Oceaan en de Andes.

In 1894 had er na lang heen- en- weer gepraat een overeenkomst plaats. Men verdeelde het gebied tusschen beide landen gelijkelijk. Doch de Peruanen van Loreto verzetten zich met kracht er tegen waarop het Congres van Peru twee wijzigingen voorstelde, die aan de voornaamste opwerpingen der inwoners van Loreto tegemoet kwamen. Ecuador weigerde, en ziende dat men 't nooit eens zou worden, besloten beiden zich te onderwerpen aan de uitspraak van den Koning van Spanje. Onderwijl echter stond Ecuador tegen Peru op met 'n ongekenden haat, en werden er wreedheden bedreven tegen de Peruanen te Guayaquil en Quito, die in Armenië haars gelijke niet vonden.

Ook niet de vrees voor een ongunstige uitspraak rechtvaardigde deze handelwijze van Ecuador. Want, ten eerste onderwerpt men zich toch niet aan een scheidsgerecht, alleen voor 't geval dat de uitspraak gunstig is. Daar door werd het een paskwil. En ten tweede was een gunstige uitspraak, waardoor het tractaat van 1894, door Peru verworpen en door Ecuador eenstemmig goedgekeurd, gehandhaafd bleef, zeer waarschijnlijk. Hoe pijnlijk ook voor Peru deze uitspraak ware, het zou er zich aan onderwerpen, daar de arbitrage een traditie is in de buitenlandsche politiek van Peru.

Volgens de pers van Ecuador zou de scheidsrechter zijn rechtsmacht te buiten gaan in 't bepalen der grenslijn. Doch volgens de conferentie van Den Haag, wier conclusies alle naties van Amerika hebben aangenomen, zijn de grenzen van de macht van een scheidsrechter door hem zelf bepaald, waardoor elke tegenwerping kinderachtig wordt.

Ofschoon Peru geen oorlog wil, zal het toch gedwongen zijn gewapender hand te verdedigen wat rechtens en feitelijk zijn eigendom is.

De reden van de troebelen die de actueele crisis veroorzaakt heeft, is voor een groot deel te zoeken in de weinige ontwikkeling van de belangen en het gebrek aan een duidelijk publiek inzicht in de kwalen die deze beroering voor het land met zich sleept.

Ecuador, dat verreweg in de minderheid is, zal waarschijnlijk gesteund worden door Chili, dat met Peru na den oorlog van 1887. waarbij het twee provincies won, nog een oude rekening te vereffenen heeft. Toen werd namelijk bepaald, na 10 jaar een volksstemming te houden over de vraag of de bevolking blijvend tot Chili wenschte te behooren dan wel tot Peru terugkeeren. Chili heeft deze volksstemming altijd op de lange baan geschoven, en Peru dorst niet met geweld het tot nakoming der verplichting dwingen.

Peru zal ongetwijfeld een bondgenoot vinden in Bolivia, dat eveneens in 1887 de provincie Atacama, den eenigen weg die het met den Stillen oceaan verbond, aan Chili verloor.

Door de tusschenkomst der Ver. Staten, die op grond van hun Monroe-leer elke inmenging van Europeesche zijde afwijzen, is voor 't oogenblik het gevaar van een oorlog bezworen.

Vereeniging der Latijnsch-Amerikaansche Republieken.

11 Mei begonnen te New-York de conferenties tusschen den algemeenen gezant van Latijnsch-Amerika, en Lewis Nexon, den gedelegeerde van de Ver. Staten op de conferentie van Buenos-Aires. Deze conferenties loopen over de wijze eene Latijnsch-Amerikaansche confederatie tot stand te brengen, krachtens een tractaat van Handel, Vriendschap en Verdediging tusschen alle Latijnsch-Amerikaansche republieken — en ten tweede de Monroe-leer te kristallizeeren in een ander tractaat van Handel, Vriendschap en Verdediging tusschen de Vereenigde Staten en Latijnsch Amerika. Ook zal men handelen over de viering van de opening van het Panama-kanaal in 1912, door middel van een verontschuldiging der Ver. St. aan de republiek Colombia voor de scheiding van Panama van haar souvereiniteit, en deze kwestie volkomen in 't reine te laten brengen alvorens regelingen te maken voor de viering.

Men verwacht goede vruchten van deze conferenties, waarop de alge-

---

welke ster aan 't firmament het wezen moge, laten beleedigen. Ofschoon afkeerig van bloedvergieten zullen we onze onafhankelijkheid handhaven, zij 't ook na veel strijd, zoowel tegenover enkele sterren als tegenover geheele sterrengroepen. Wij hopen bij alle planeten, van Venus tot Uranus, een goeden indruk van de Aarde achter te laten, en kunnen wij ook geen liefde wekken, wij wenschen toch overal achting voor aardbewoners in te boezemen.

De poolster

is van 't programma geschrapt, om verwarring te voorkomen. Daarentegen zal er bij de Groote Beer en bij andere bekende sterrebeelden geruimen tijd vertoefd worden, evenals op den Melkweg. Uitstappen op de Zon is alleen geoorloofd voor hen, die zich tegen den matigen prijs van 10,000 dollar voorzien van een pak kleeren, dat door ons speciaal voor deze gelegenheid in den handel is gebracht.

Ons programma is zoo samengesteld, dat wij slechts zelden een grooter afstand dan 100,000,000 K.M. zullen afleggen, voor we weer bij een nieuwe ster stilhouden. Zoo wordt de belangstelling der reizigers voortdurend wakker gehouden. Op iedere aanlegplaats kan gelost en geladen worden. Personen, die ter besparing van kosten slechts een deel van de reis wenschen mee te maken, kunnen op iedere ster worden afgezet, om daar de terugreis af te wachten. Het is zeer af te raden op andere wijze de komeet te verlaten. Reizigers, die zich willen vermaken met een luchtballon of een vliegtuig hebben veel kans, dat de komeet plotseling onder hen doorschiet. Waarschijnlijk zullen ze dan spoedig in de trekkingsfeer van een andere ster komen en daar ten eeuwigen dage om heen blijven zweven.

Het laatste gedeelte onzer reis zal wellicht het belangrijkste zijn, omdat we dan een bezoek willen brengen aan de nevelvlekken en de millioenen sterren, die nu op aarde, zelfs met de grootste telescopen en de gevoeligste photografieplaten niet zijn te ontdekken. Op wetenschappelijke gronden staat vast, dat wij ze zullen bereiken. Immers onze komeet wordt op aarde ook slechts een korten tijd waargenomen en moet dus gedurende het grootste gedeelte van haar omloop in de onbekende werelden vertoeven.

De prijs in de eerste klasse

van de aarde tot Uranus met inbegrip van een bezoek aan de Maan, de Zon en alle voornaamste planeten, wordt slechts berekend volgens een tarief van 2 dollar per 50.000,000 K.M. Aan passagiers, die de geheele reis meemaken, wordt aanzienlijke reductie verleend.

Onze komeet is van oude, beproefde constructie en voor deze gelegenheid, nu ze voor 't eerst passagiers meeneemt, geheel gerestaureerd. Zij legde tot nog toe 20,000,000 K.M. af per dag, maar met een geoefende bemanning en bij gunstig weer is haar snelheid gemakkelijk op 40,000,000 K.M. te brengen. Wij zullen de snelheid echter nooit zoo ver drijven, dat er gevaar ontstaat voor andere hemellichamen. Met kracht zullen wij ons ook verzetten tegen de reizigers, die wedstrijden met andere kometen verlangen te houden. Weddingschappen, betrekking hebbende op onze vaart en den tijd van aankomst worden niet geduld, evenmin als andere hazardspelen.

Wij denken op onzen tocht in de gelegenheid te zijn nog andere kometen te huren, zoodat zij, die van onzen weg willen afwijken en andere hemelstreken bezoeken, daarop kunnen overstappen. Voor geregelde aansluiting kan echter nog niet worden ingestaan. De vrachtprijs wordt geïnd zoodra de aarde verlaten is. Wie zich zonder voldoende contanten aan boord bevindt, wordt op de maan aan land gezet en niet weer opgenomen, tenzij hij daar een goudmijn ontdekt.

Ten slotte wijzen wij het geachte publiek er nogmaals op, dat ons voertuig niet behoort tot de oude bouwvallige kometen, die in geen 10.000 jaar behoorlijk zijn nagezien en onderzocht en die elk oogenblik gevaar loopen te vervallen tot een hoop meteoorsteenen of voor goed te verdwijnen. Met dergelijke wrakken hebben wij niets te maken. Die exploitatie laten wij gaarne aan kwakzalvers over.

Ten slotte nog eenige opmerkingen.

Wij wenschen de vaste sterren te laten in den toestand waarin ze verkeeren. Sterren, die evenwel niet vast genoeg staan, zullen wij nader bevestigen. Mochten daaruit onaangenaamheden voorkomen dan zal ons dat spijten, maar we zullen volhouden.

Reizigers, die den dubbelen prijs betalen, zullen recht hebben op een aandeel in alle sterren, zonnen, manen, kometen, meteoren, donder en bliksemmagazijnen die we op onzen tocht ontdekken.

Heeren adverteerders en vooral uitvinders van universeele geneesmiddelen wordt bekend gemaakt, dat wij groote voorraden verf en kwasten medenemen. De voorwaarden, waarop wij annonces op de hemellichamen aanbrengen, zijn bij mijn compagnon gratis verkrijgbaar.

De terugkeer op aarde is bepaald op 1 Augustus 1985. Indien de aarde dan vergaan mocht zijn, worden de reizigers kosteloos naar een andere planeet vervoerd.

meen-gevolmachtigde de rechten en de waardigheid der Latijnsch-Amerikaansche volkeren handhaaft.

Zal dan eindelijk de grootsche idee van den Bevrijder Bolivar, wier verwezenlijking, zoo dikwijls beproefd telkens stuksloeg op het overdreven patriotisme en de onuitvoerbare voorwaarden van enkele gevolmachtigden, werkelijkheid worden? De eerste poging werd gewaagd in 1822 toen hij als President van Colombia, de regeeringen van Mexico, Peru, Chili, en Buenos Aires uitnoodigde tot een samenkomst op de landengte van Panama om eene confederatie te vormen en een vereeniging van gevolmachtigden, die dienen zou als raad in groote conflicten, als punt van contact in algemeene gevaren, als getrouwe tolk van publieke tractaten, als verzoener in geschillen. Het gevolg was dat achtereenvolgens Colombia Peru, Chili, Buenos Aires, Mexico een altijddurend verbond sloten van onderlingen steun, en eindelijk het Peruaansch congres een tractaat van eenheid goedkeurde, dat een stap was tot de verwezenlijking dier edele idee. Bolivar, gebruik makend van de goede stemming, zond een circulaire rond, waarin hij allen uitnoodigde gevolmachtigden te sturen tot het houden eener algemeene vergadering om een Congres samen te stellen. In deze circulaire zinspeelde hij op de geheime plannen die de hoofden van het Heilig Verbond koesterden tegen de vrijheid der Latijnsch-Amerikaansche volkeren, en die alleen te weren waren door zich vast aaneen te sluiten. 22 Juni 1826 kwamen de vertegenwoordigers van Colombia, Centraal-Amerika, Peru en Mexico, alsmede die van Groot-Brittanje en Nederland als invités, te Panama bijeen, waar zij vergaderd bleven tot 15 Juli.

Het gevolg was vier tractaten: 1o. vereeniging tusschen de republieken van Colombia, Centraal-Amerika, Peru, en Mexico; 2o. een overeenkomst om de Algemeene Vergadering naar Tacubaya in Mexico over te brengen; 3o. een overeenkomst die de contingenten regelde, door elk der staten te leveren; 4o. een die de orde regelde, waarin ze op te trekken hadden.

Verre van een duurzaam werk voort te brengen, gingen de vruchten maar al te spoedig te loor. Toch bleef de idee voortleven. Vooral op aandrijven van Mexico, dat altijd de grootste belangstelling toonde, herleefde de idée van Bolivar in 1831, 1838, 1839 en 1848. Zeven jaar later kwam een nieuw congres van gevolmachtigden bijeen te Lima. De eenige blijvende vrucht was een consulaire overeenkomst. De rest der tractaten bleef doode letter. In 1856 een overeenkomst tusschen Chili, Ecuador en Peru, die hoe vurig ook ontvangen, totaal mislukte. In 1857 vereenigden zich te Washington de vertegenwoordigers der Republieken, in de Ver. St. geaccrediteerd. Na verschillende andere verbonden van minder belang, kwam in 1864 te Lima het derde Congres bijeen, bestaande uit de vertegenwoordigers van Venezuela, Colombia Ecuador, Peru, Bolivia, Chili, Argentinie en Guatemala, dat, evenals de vorige, zonder vrucht bleef en de gedachte van een grooten latijnsch-amerikaanschen bond niet verwezenlijken kon.

Sinds dien zijn er, vooral met het oog op de aanvallen van Europeesche machten, pogingen aangewend tot vereeniging, nu eens door de amerikaansche pers, dan door het patriottisch initiatief van eminente publicisten. Doch zonder ander resultaat dan de steeds krachtiger overtuiging van de ijdelheid van alle pogingen. De ondervinding heeft geleerd dat de confederatie in een blijvenden vorm, een moeilijk uit te voeren idée is, niet bij gebrek aan verstandelijk overleg, of door jammerlijke onverschilligheid, maar ten gevolgen van feiten, die in zekere mate onafhankelijk zijn van den wil der mannen. Want ofschoon gelijkheid van ras, taal, godsdienst, gewoonten tot een nauw aaneensluiten noopt, hebben, met dat al, de spaansch-amerikaansche volken toch niet dien innigen band van belangen, die voor een confederatie noodzakelijk is. Al is dus de idée van Bolivar practisch, in zijn geheel onuitvoerbaar, niet aldus het plan van een eenvoudig defensief verbond, tegen de aanvallen van Europeesche mogendheden en de uitbreidings-zucht van Noord-Amerika.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Welkom.

Dinsdag a.s. worden met de *Prins Willem V* de Weleerw. Pater J. B. Gijlswijk, Pastoor van St. Martin, en de Eerw. Zuster Vitalis Weeber, Dominikanes, alhier verwacht.

Reeds bij voorbaat roepen wij hun een „Hartelijk Welkom!" toe.

Hoog Bezoek.

Donderdag ll. bracht de Hoogedelgestrenge Heer Gouverneur een bezoek aan de Openbare Emma-school en aan de Bijzondere Scholen der Eerw. Zusters en Fraters van Pietermaai.

Regenval.

Gedurende maand April:

	m.M.
Fort Amsterdam	46.
Plantage Knip	—
„ Klein Sta. Martha	26.8
„ Siberie	62.
„ Hoffi abao.	25.
„ Cas Chikitoe	70.8
„ Gr. St. Joris	53.
„ Klein St. Joris	15
„ Sta. Rosa	53.5
Beekenburg	32.8
„ Noordkant	51

Zoo langzamerhand begint deze staat wel iets van zijn beteekenis te verliezen.

De regenval op de Plantage „Knip" werd nog niet ingevuld, terwijl „Savonnet" en „Fuik" er in 't geheel niet meer op voor komen.

Nu deze statistiek toch eerst een maand na dato gepubliceerd wordt, is er, dunkt ons, toch tijd genoeg om de verschillende opgaven geregeld bij de Heeren Plantage-houders op te laten halen.

De reden, waarom sommige opgaven niet meer verschenen, lag hierin, naar wij vernamen, dat er niet altijd gelegenheid is om ze van de Plantages naar de stad te laten brengen. Maar als de Heeren Districtmeesters er voor wilden zorgen, zal die moeilijkheid wel zijn weggenomen.

Een paar jaar geleden werden van Gouvernementswege op verschillende punten van het eiland pluviometers geplaatst om zóó het overzicht over den regenval meer algemeen te maken. Het zou nu toch jammer zijn, als die opgaven wederom onderbroken werden: de geheele statistiek verliest daardoor veel van haar waarde.

Hoedenindustrie.

De Heer H. J. Cohen Henriquez heeft, volgens particuliere berichten, ontdekt, dat de vuile kleur van het stroo te wijten is aan den ijzeren pot waarin de palmbladen gekookt worden. ZEd. is te Maracaibo druk doende om die verkeerde wijze van stroobereiding te verbeteren. De Heer Henriquez heeft een kantoor geopend, waarin hij geregeld de belangstellenden te woord staat, ook werd het persen en wasschen der hoeden reeds door hem nagegaan.

Ratten en Muizen.

Gedurende de laatste 8 dagen werden in het fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd

318 ratten
243 muizen.

Het Prinsesje.

Door de firma Guy de Coral en Co. zijn in verband met de komst van de Koninklijke familie naar de Hoofdstad op 25 Mei a.s. een drietal uitstekend geslaagde opnamen gemaakt.

Op de eerste is H. M. gezeten, terwijl Z. K. H. (in politiek) naast Haar staat. Het Prinsesje zit op een stoel aan de voeten van den Prins en houdt een speelgoed-kikker in de hand.

Een tweede opname vertoont Z. K. H. den Prins — ook hier in politiek — met zijn Dochtertje op den schoot. Allergrappigst steekt het Prinsesje hier een wijsvingertje naar voren.

De laatste photo brengt het Prinsesje in beeld, voor een tafeltje met speelgoed zittende.

Dit zijn de eerste photo's waar Z. K. H. de Prins met Prinsesje samen is gekiekt. Het Prinsesje ziet er buitengewoon welvarend uit.

Het Vaderland.

Prins Hendrik in Engeland.

Reuter seinde dd. 18 Mei:

Het Engelsche eskader te Scheerness begroette Prins Hendrik der Nederlanden bij diens aankomst met saluutschoten, die van Hr. Ms. pantserschip *Heemskerck* werden beantwoord.

Vier torpedo's waren den Prins te gemoet gevaren om de *Heemskerck* te escorteeren.

Het marine-vaartuig *Robust* bracht Prins Hendrik van de *Heemskerck* naar Port Victoria, waar Z. K. H. werd ontvangen door admiraal Sir Charles Drury, eskader-commandant, generaal Barker, commandant van de kustverdediging, en andere officieren.

Toen de Prins aan land kwam, werden Hem de honneurs bewezen door de aan de landingsplaats aanwezige troepen. De Prins vertrok weldra met een extra-trein naar Londen, waar Hij te 6 uur 25 min. aan 't Victoria station, is aangekomen vergezeld van den Nederlandschen gezant, die hem te Scheerness had ontvangen.

Aan het station werd Prins Hendrik begroet door prins Arthur, den hertog van Connaught, den hertog van Teck en prins Francis van Teck. Z. K. H. reed vervolgens naar het huis van Lord Castlereagh, dat ongeveer tegenover het gebouw der Nederlandsche legatie ligt.

Peary in Holland.

Peary heeft, naar de *N. R. Crt.* meldt, de uitnoodiging van het Kon. Ned. Aardrijkskundig Genootschap, om te Amsterdam te komen spreken, aangenomen. De voordracht zou plaats hebben op 7 Juni.

De decoratie-kwestie.

Men seint uit den Haag.

In de Tweede Kamer deelde de heer van Karnebeek als lid van den eereraad in zake dr. Kuyper mede, dat zij bij de aanvaarding dier taak volledige vrijheid bedongen hebben tot onderzoek van alle feiten en dr. Kuyper zich bereid moest verklaren alle betreffende bescheiden, gegevens en inlichtingen te verstrekken en voor zooveel hij vermocht ook te doen verstrekken door de betrokken personen. De eereraad zou zich aan verderen arbeid onttrekken, indien gemis dier gegevens haar niet in staat zou stellen een oordeel te vormen. De eereraad had besloten de uitvoering van haar taak op te schorten, totdat de Kamer over het enquete-voorstel Troelstra had beslist.

Niet een komeet, maar een operatie met een staart.

Een Ier was geopereerd voor Appendicitis en gevoelde zich den volgenden morgen tamelijk wel, toen de dokter binnenkwam en zei:

„Pat, in de haast om de operatie te beeindigen hebben we een schaar in de buikholte gelaten. We moeten je dus opnieuw openen, anders kun je niet genezen."

„All right, doctor", zegt Pat.

Den volgenden morgen kwam de dokter weer in zijn kamer met een lang gezicht en zei:

„Pat 't is een beroerde geschiedenis, maar ik moet je nogmaals lastig vallen; we hebben er gisteren ongelukkiglijk een sponsje ingelaten en dat moet er uit."

„All right, doctor, maar in plaats van me weer toe te naaien, zou je d'r niet liever haken en oogen aanzetten?"

(Vox Medocirum).

Venezuela.

Generaal Juan Vicente Gomez, heeft bij de aanvaarding van het bewind van zijn verkiezing tot Constitutioneel President van Venezuela het volgende kabinet benoemd, als:

Secretaris-Generaal: Dr. F. González Guinán.

Binnenlandsche Zaken: generaal F. Linares Alcántara.

Financiën: generaal Antonio Pimentel.

Oorlog en Marine: generaal M. V. Castro Zavala.

Buitenlandsche Zaken: Manuel A. Matos.

Onderwijs: Dr. Trino Baptista.

Nijverheid: Bernabé Planas.

Openbare werken: Dr. Román Cárdenas.

Gouverneur van het Federaal District: generaal F. A. Colmenares Pacheco.

De Komeet en de ondergang der wereld.

Volgens de nieuwste berekening, door prof. Nyland in 't Utr. Dgbl. gepubliceerd, heeft de overgang Woensdagnacht te 4 uur 19 plaats gehad. De komeet moet centraal over de zonneschijf zijn gegaan. De intrede heeft te 3 uur 49 minuten plaats gehad, de uittrede te 4 uur 49. De gebeurtenis die zich achter het wolkenfloers aan de kim heeft afgespeeld, heeft dus juist een uur geduurd.

En wij leven nog!

Zijn wij nu het gevaar geheel te boven?

Het schijnt zoo.

Wij kunnen nl. verwijzen naar de mededeelingen van een degelijken Hollandschen geleerde, prof. Nijland, wiens beschouwingen, ook over de gevolgen van het heenstrijken der komeetstaart over de aarde en door haar dampkring, niets beangstigends hebben.

„Is de staart volkomen recht,— schrijft hij — dan strijkt zij a.s. Donderdag in den vroegen morgen, te 4 uur 19 min. over de aarde heen. Daar een staartkromming altijd de bolle zijde naar voren heeft, wordt het tijdstip der ontmoeting door het optreden eener kromming altijd verlaat, misschien zeer weinig, misschien ettelijke (tot 20) uren. Niet onmogelijk passeeren wij den staart pas Donderdagavond; dien avond kunnen er dan bij helderen hemel misschien wel eigenaardige lichtverschijnselen te zien zijn, in verschillende hemelstreken, waarvoor 's ochtends de schemering te helder is." Dus misschien toch nog! Maar is men over de komeet, dan komt men ook wel over den staart.

„Bevat de staart deeltjes, groot genoeg, om als ze in onzen dampkring gaan gloeien, door ons als Vallende sterren te worden waargenomen, dan zijn deze vallende sterren in het sterrenbeeld Visschen te verwachten, dat in dit jaargetijde alleen in de ochtendschemering laag boven den Oostelijken en Zuid-Oostelijken horizon te zien is. Daarvan is dus alleen Donderdag in den vroegen morgen sprake, mogelijkerwijs ook Vrijdagmorgen nog. Ik moet echter erkennen, dat mij de kans „Halley-meteoren" te zien, zeer gering lijkt."

De crisis is voorbij, de komeet van Halley vervolgt weer haar baan door de ongemeten ruimte; doch met kometengevaren, behoeft men vooreerst geen sterveling meer aan boord te komen. Zij hebben voor een eeuw hun crediet verloren.

Buitenland.

ENGELAND.

De begrafenis van koning Edward.

Telegrafisch verslag van *De Maasbode.*

Londen, 20 Mei. Van morgen in de wijken buiten de eigenlijke city was het stil en leeg als op een prachtigen holiday; iedereen hield Zondag. Voorzoover de ondergrondsche treinen en trams nog liepen, zaten ze al heel in de vroegte opgepropt met menschen, die naar de city gingen om den begrafenisstoet, te zien.

Het is een prachtige zonnige morgen; geen enkel wolkje is aan den horizon zichtbaar.

Op verschillende plaatsen hadden gisteravond menschen zich al opgesteld om heel den nacht hun plaats te bewaren, vooral in de breede bocht van de Mall en op de oploopende Trafalger Square rond het monument van Nelson, waar heele groepen zich een plaatsje hadden gekozen.

Het werd echter spoedig bekend dat de stoet niet over het plein doch langs den Mall zou trekken, zoodat allen het Trafalgar Square weer verlieten.

Ze hadden een kwaden nacht gehad, want het heeft vannacht hier herhaaldelijk gestortregend.

Voor een aantal genoodigde journalisten was een ruimte voor de kazerne van de Horse Guards gereserveerd, op de Whitehall. Vandaar uit kon ik den stoet vrij goed zien optrekken.

Om zeven uur in den morgen kwamen eindelooze troepenmassa's aanrukken die den geheelen weg in dubbele rijen afzetten. Bovendien stonden tusschen het publiek nog talrijke politieagenten.

Om tien uur precies trok de eerste officier van den generalen staf, die den stoet opende, voorbij, en eerst om twaalf uur ging het eind-escorte voorbij.

Van uit de verte gezien was het een overweldigend gezicht, die aankomende drom van kleuren en helmen en pluimen van goud en zilver waarvan de glans straalde en gloeide en tintelde in den zonnemorgen en die langzaam naderde tusschen de dubbele rijen van soldaten, in twee lange rood-kleurige rijen waarachter één compacte massa van toeschouwers stond opgehoopt, die opklom langs de ramen en tot de daken als levende muren van volk.

Onmiddelijk achter de kist wer-

den het lievelingspaard en de meest bevoorrechte hond van koning Edward door Hooglanders geleid. De kist werd door 8 paarden, met lange rouwmantels getuigd, getrokken.

Op korten afstand volgden in schitterende praal, na den koning met den Duitschen keizer en den hertog van Counnaught met hun gevolg, 51 vertegenwoordigers van vreemde landen, de konningen en prinsen, in rijen van drie.

Prins Hendrik reed te paard in de zesde rij links, met den hertog van Wurtenburg en den kroonprins van Servië. Daarna volgden elf rijtuigen, met de vorstinnen en hooge landsvrouwen. In het eerste, een glazen galakoets, koningin Alexandra, tsaritsa Maria, de princes Royal en prinses Victoria. In de tweede galakoets zaten koningin Mary, de koningin van Noorwegen, de troonopvolger en prinses Mary.

De overige rijtuigen waren gesloten laudauers met zwarte paarden bespannen.

Londen, 20 Mei (R. O.) Alle zaken zijn gesloten. De houders van de winkels langs den weg, dien de stoet zal nemen, verkochten gisteren zitplaatsen, waarvan de meeste gisteravond echter verkocht werden tegen veel verminderde prijzen, ofschoon een guinje toch nog wel ongeveer de goedkoopste prijs was.

Het is zeer warm en benauwd gebleven ondanks de donderbuien van gisteravond en hedenmorgen.

Een groote menigte staat langs den weg geschaard. Gisteravond vroeg waren velen in het Hydepark samengestroomd, in de hoop, dat ze verlof zouden krijgen in de open lucht te kampeeren; maar zij werden te middernacht, op den gebruikelijken sluittijd, uit het park gezet.

Naar schatting kwamen 400.000 personen het in de Westminster Hall opgesteld lijk bezichtigen. De politie sneed gisteravond de toestroomende menschenmassa met een mooie berekening zoodanig den weg af, dat de laatste menschen drie minuten voor het sluituur den Hall binnentraden.

Londen 20 Mei R. O. Gedurende den geheelen nacht kwam het publiek uit alle streken in de straten waar de stoet langs zou trekken aan. De menschen bleven rusten overal waar zich eenige gelegenheid daartoe bood op stoepen, op hekken enz. Bij het aanbreken van den dag was reeds geen plekje meer onbezet. Tegen den morgen werden de straten spoedig gevuld door ontelbare drommen volks die per trein, omnibus, rijtuig, en ieder ander mogelijk vervoermiddel kwamen aanzetten. Om zes uur, toen alle verkeer, behalve te voet, stop werd gezet, was de geheele weg letterlijk volgepropt met menschen en kon er om zoo te zeggen geen muis meer bij. Toch bleef de stroom van nieuwsgierigen aanhouden. In Hyde en St. James Park waren alle banken dicht bezet reeds eenige oogenblikken nadat de toegangen geopend waren. Bij de Marble Arch en aan Hyde Park Corner is het gedrang levensgevaarlijk. De politie heeft groote moeite met het verspreiden der menigte. Het weer is prachtig maar te warm. De ambulances en de hospitaal-soldaten zijn reeds druk in de weer met het bijbrengen en verzorgen van in zwijm gevallen menschen wier aantal reeds belangrijk is.

Het aantal troepen bedraagt 35.000 man en iedere politieagent, die gemist kan worden, is op den weg gestationneerd.

Londen, 20 Mei. R. O. Om half tien begon de groote klok „Big Ben" te luiden, hetwelk het teeken was van het vertrek der vorstelijke personen van Buckingham Palace, om zich bij den stoet te Westminister aan te sluiten. De hitte is ontzettend. Reeds zijn eenige gevallen van zonnesteek en talrijke bezwijmingen voorgevallen.

Londen 20 Mei. R. O. De stoet verliet Westminister Hall om 9 uur 50 minuten.

Londen, 20 Mei. R. O. Het eerste gedeelte van den stoet bereikte Paddington te elf u. 6 min.

Londen, 20 Mei. R. O. De lijkkist, op een kanon geplaatst, kwam om elf uur 37 aan het Paddington Station aan.

Londen, 20 Mei R. O. Een treffende bijzonderheid van den stoet vormen het niet-bereden paard van koning Edward, onmiddellijk gevolgd door een kloeken Hooglander, in koninklijk livrei, die den kleinen witten terrier, het lievelingshondje van koning Edward, bij zich had.

Een tweede bijzonderheid bestond uit de zeer eerbiedige stilte van de geheele menigte. Zij juichte, noch wuifde den koning, of den hertog van Connaught, of den keizer toe. Laatstgenoemde was gezeten op een prachtig grijs paard en geheel gekleed in de uniform van veldmaarschalk met het blauwe lint van de orde van den kouseband.

Koningin Alexandra was gekleed in diepe rouwkleeding; zij droeg een langen, dunnen sluier; zij had het schitterende grootkruis van de orde van den Kouseband op haar borst. Zij liep vrij vlug en zag er goed uit.

Londen, 20 Mei. R. O. Te midden van het luisterrijke gezelschap van Koningen en vorstelijke personen, die in rijen van drie naast elkaar reden en een aan wier hoofd de koning met den Duitschen keizer en den hertog van Connaught zich bevonden, was ook prins Hendrik der Nederlanden, die met hertog Albrecht van Wurtemberg en den Kroonprins van Servië reed, onmiddelijk voorafgegaan door Prins Heinrich van Pruisen en de groothertogen van Hessen en Mecklenburg-Strelitz.

Het geheele gezelschap bood een buitengewoon interessanten aanblik en vormde een schitterend tafereel van licht en kleuren.

Spoedig kwam het rijtuig van de Koninginweduwe Westminster Hall oprijden. De Keizer haastte zich haar uit het rijtuig te helpen en kuste haar bijzonder hartelijk.

De koningin-moeder nam daarop den arm des konings, die haar en de keizerin-weduwe van Rusland in den Hall geleidde. De keizer en de hertog van Connaught volgden. De andere vorstelijke personen bleven op hun paarden of in hun rijtuigen zitten.

Na een korten lijkdienst door den aartsbisschop van Canterbury, geleidde een geestelijke, die een groot gouden kruis droeg, de hooge bezoekers naar buiten naar de lijkkist.

Londen, 30 Mei. R. O De koninklijke trein vertrok te 11.58 naar Windsor.

Londen, 20 Mei (R O.) Het was reeds lang na de aankomst van het begin van den stoet dat de Doodenmarsch uit Saul vernomen werd, waardoor het publiek binnen het Paddington-station verwittigd werd van de nadering van het kanon met de lijkkist. De stoet ging recht door het station heen, maar de manschappen der Royal Horse artillerie, die de kist droegen, wendden zich links en gingen met de kist naar den ingang van den rouw-salonwagen.

Hier bleef de stoet eenige oogenblikken staan, terwijl de verschillende koninklijke persoonlijkheden, waaronder ook de koninginnen Alexandra, Mary en Maud, zich rondom de baar plaatsen. De kist werd daarop onder den treurmarsch van Händel en het saluut van alle troepen naar het rouwsalonrijtuig gebracht. Van de affuit afgenomen, werd de kist in het salonrijtuig op een katafalk geplaatst.

Londen, 20 Mei (R. O.) Daarna namen de vorstelijke personen plaats in een wagen achter den salonwagen en 11 uur 58 verliet het lijk van Koning Edward Londen. De troepen brachten een laatste saluut en de trommels roffelden.

Verschillende vorstelijke personen zullen dezen namiddag naar Londen terugkeeren. De koning van Bulgarije, de prins van Rumenië en aartshertog Frans Ferdinand zullen reeds van avond vertrekken.

Eenige oogenblikken voordat het begin van de stoet Paddington Station bereikte werd het geluid van vallende glasscherven gehoord. Aan een kant van het station ontstond een kleine paniek toen men zag, dat een glas in het glazen dak door de warmte gesprongen was en op de toeschouwers was neergevallen.

Londen, 20 Mei (R. O.) Bij de aankomst van den trein te Windsor werd de lijkkist op een scheepsaffuit geplaatst en door matrozen naar de kapel gedragen. De stoet, waarbij zich te Windsor de speciale buitenlandsche missies aansloten reed in de rondte.

Alleen het rijtuig van koningin Alexandra sloot zich bij de stoet aan. De koning en andere vorstelijke personen volgden de kist te voet. De koning liep tusschen de keizer en den hertog van Connaught. De andere konninginnen en princessen reden direct naar de kapel.

De Nieuwe Koning.

De Koninklijke familie, kan wellicht het best worden gewaardeerd uit de wijze, waarop de koning zijn kinderen opvoedt.

De zes vroolijke gezonde kinderen, die het geluk van George V en zijn gemalin uitmaken en waarvan het jongste nog maar eenige jaren oud is, worden alle op dezelfde eenvoudige en strenge manier opgevoed als prins George en prinses Mary zelf in hunne jeugd zijn grootgebracht. De ouders waken er met de grootste zorg over, dat alle standsveroordeelen van hunne kinderen verwijderd blijven. Eenvoudig en natuurlijk is de omgeving waarin zij opgroeien, eenvoudig en natuurlijk hun voedsel en kleeding. Veel burgerfamilies van den middelbaren stand zouden verbaasd zijn over de eenvoudige spaarzaamheid, die in de kinderkamer van Sandringham en York House den grondslag vormt van de opvoeding.

Slechts nu en dan, wanneer de kinderen met de ouders in Londen verblijven, moeten zij bij representie gelegenheden de lastige proceduur van een ingewikkeld staatstoilet ondervinden.

De kleine prinsen en prinses Mary, die in April reeds 13 jaar is geworden, hebben nooit voor deze ceremonieele plichten groote voorliefde aan den dag gelegd; als vroolijke, gezonde kinderen, voelen zij zich veel meer op hun gemak wanneer zij in den hof van Sandringham of Osborne ongestoord en naar hartelust kunnen ravotten en na die speeluren, tot groote ergernis der kinderjuffrouw, zoo recht verhavend en vuil in de kinderkamer terugkeeren, juist gelijk andere overmoedige menschenkinderen.

Met een overvloed van speelgoed heeft men de Engelsche prinsen nooit verwend; met regelmatige tusschenpoozen onderneemt de moeder een strenge inspectie over het voorhanden zijnde speelgoed; dan worden de kleinen aangezet ten voordeele der arme kinderen uit de gasthuizen hun liefste speelgoed af te staan, en zoo ontwikkelt men in de kinderen het gevoel hunner plichten jegens de wereld en jegens de armen.

In het opvoedingsplan beslaat de studie der vreemde talen een groote plaats. De drie oudste kinderen spreken Fransch en Duitsch even vloeiend als Engelsch. Vooral het Duitsch is van het begin af goed verzorgd.

Zooals men ziet wordt de eerste indruk van diepen ernst, dien men van Koning George kreeg ook door deze bijzonderheden bevestigd.

Stead, de bekende Engelschman, maakt een vergelijking tusschen den niewen en den heengeganen souverein.

Koning George, schrijft Stead, komt het zedelijke ideaal van den Engelschen middelstand meer nabij dan eenig ander, die na Olivier Cromwell (sic. Red.) heeft geregeerd. Hij heeft gemeen met den Czaar — op wien hij ook uiterlijk lijkt; vroeger was de gelijkenis treffend groot — dat hij uitermate huiselijk is. Hij is het voorbeeld van een huisvader. Hij houdt niet van pronk en vormen en al de fratsen van het hof. Hij heeft een goede vrouw, en weet het. Hij leeft voor zijn kinderen. Zijn grootste genot is thuis te komen en een kalmen avond met vrouw en kroost door te brengen. Hij heeft een hekel om uit eten te gaan. Aan kaartspelen doet hij niet veel, en nooit om geld.

Hij haat omkooperij, en men zegt dat hij schoonmaak zal houden onder het personeel, dat op commissieloon van de leveranciers uit is. Hij leest veel kranten en blauwboeken vooral. Hij bezit geen renpaarden. Hij speelt goed golf, en op de jacht zijn oog en hand vast. Om half elf in bed en om half zeven op en bezig te zijn, is zijn streven geweest.

Er is niet veel kans, dat hij op den troon niet zal meetellen. Hij zal geen koning-doeniet zijn, maar een koning van top tot teen. Hij is geen knaap meer; hij is 44 jaar, in de volle kracht van het leven. Hij heeft vele jaren doorgebracht met zich vertrouwd te maken met de regeeringsvraagstukken in de verschillende deelen van het Britsche Rijk. Hij is eerzuchtig en heeft een hoog gevoel van wat hij aan de natie en zijn ambt verplicht is.

Algemeen wordt het aangenaam gevoeld, waarop ook Stead nog wijst, dat de koningin een Engelsche is.

Koningin Mary is de eerste Engelsche gemalin van een Britschen Koning sinds vele eeuwen. Sedert Eduard, de zwarte Prinses, de „fair Maid of Kent" huwde, zochten alle Engelsche troonopvolgers zich een gemalin uit een vreemd vorstenhuis. Prins Georg, hertog van York, was nog slechts een jaar vermoedelijk troonopvolger, toen hij 1893 in het huwelijk trad met prinses Victoria Mary van Teck, niet alleen een Engelsche prinses van geboorte, maar ook van opvoeding. Zij kwam ter wereld in hetzelfde paleis, waar ook koningin Victoria het levenslicht aanschouwde, en bracht, met uitzondering van een kort verblijf in Italie, de jaren tot haar huwelijk uitsluitend in Engeland door.

Het Centrum.

SPANJE.

De Spaansche verkiezingen zijn in het voordeel der regeering afgeloopen. De nieuwe Kamer zal 221 ministerieelen en 5 liberalen tellen, 105 conservatieven, 48 republikeinen en voorts nog 5 leden, niet tot een bepaalde partij behoorend. Ook indien de republikeinen niet tot de regeeringspartij worden gerekend, beschikt deze over een meerderheid. De republikeinen hebben winst behaald. Volgens de de officieele cijfers zouden de republikeinsche candidaten te Madrid 41.500 stemmen verkregen hebben en de koningsgezinden 32.700. De republikeinsche bladen juichen natuurlijk over dezen uitslag.

De Mañana, het orgaan van den ministerpresident, zegt, dat de overwinning der republikeinen de monarchie niet in gevaar brengt; vroeger is het ook zoo gegaan en gewoonlijk wordt er in de hoofdsteden tegen de regeering gestemd.

Advertentien.

INGEZONDEN MEDEDEELINGEN.

Drukker:
ALFREDO F. SINTIAGO.